

Fővárosi Ítéltábla
9.Pf.20.377/2012/14.

A Fővárosi Ítéltábla **felperes neve (felperes címe)** felperesnek az Országos Bírósági Hivatal Elnöki Titkárság Jogi Képviseleti Osztály (1055 Budapest, Szalay u. 16., ügyintéző: dr. Földesi Margit) által képviselt **Fővárosi Törvényszék** (1055 Budapest, Markó u. 27.) alperes ellen **kártérítés** iránt indított perében a Heves Megyei Bíróság 2011. november 8. napján 27. sorszámon kijavított 2011. szeptember 29. napján kelt 13.P.20.285/2010/25. számú ítélete ellen a felperes 2011. december 6. napján 30. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I nd o k o l á s :

A felperes többször módosított keresetében 10.000.000 Ft és ennek 1998. július 1. napjától számított a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamata megtérítésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy az alperes előtt 23.P.20.306/2008. számon kezdeményezett perben kidolgozva és bizonyítékokkal alátámasztva adta elő a követelését. Az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv (a továbbiakban: Egyezmény) 5. cikk 5. pontja alapján az ügyet kötelezően le kellett volna tárgyalni. Mivel ez nem történt meg, az alperes megsértette a Ptk. 76. §-ában védett becsülethez, emberi méltósághoz fűződő jogát, az egyenlő bánásmód követelményét, a Ptk. 78. §-ában védett jóhírnévhez fűződő jogát. Kérte a jogsértés megállapítását, az alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására, eltiltását a további jogsértéstől, továbbá kötelezését elégtétel adására (Ptk. 84. § a.), b), c), pont). Kártérítés megfizetésére a Ptk. 84. § e) pontja, 339., 342. és 349. §-ai alapján kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a 23.P.20.306/2008. számú ügyben a 8. sorszámú végzéssel a felperest részletes hiánypótlásra hívta fel azzal a figyelmeztetéssel, hogy ha a megadott határidő alatt a felhívásban foglaltaknak nem tesz eleget, a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül el fogja utasítani. Mivel a felperes a végzésben írt kötelezésnek nem tett eleget, a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította, mely döntését a Fővárosi Ítéltábla fellebbezés

nyomán helybenhagyta. Hivatkozott arra, hogy a kártérítési felelősség megállapításához szükséges feltételek a keresetből nem derülnek ki. Az előzményi iratból viszont megállapítható: a felperes keresetlevele olyan hiányosságokban szenvedett, hogy a tárgyalás kitűzésére nem volt alkalmas. A hiánypótlási felhívás részletes volt, és kiterjedt a felperes költségmentesség engedélyezése iránti kérelme hiányosságaira is. Bár a felperes ezt követően több beadványt terjesztett elő, ezek a felhívás szerinti kritériumoknak nem tettek eleget. Az alperes eljárása megfelelt a Pp. 95. § (2) bekezdésének, 130. § (1) bekezdés j) pontjának, a 84. § (1), (2) bekezdésének, 86. §-ának és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendeletnek. Jogellenes magatartás nem terheli. Megjegyezte, hogy a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítása után a felperesnek módjában állt volna a keresetlevelét szabályszerűen újra előterjeszteni. Jelezte, hogy a felperes nem fejtette ki, hogy az alperes milyen tevékenységgel valósította meg a személyiségi jogsértést.

A Heves Megyei Bíróság 2011. szeptember 29. napján meghozott - utóbb kijavított - 13.P.20.285/2010/25. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 18.000 Ft perköltséget. A le nem rótt eljárási illetékről akként rendelkezett, hogy az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a Ptk. 349. § (1) és (3) bekezdése, valamint a Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint a bírósági jogkörben okozott kár megtérítésére akkor kerülhet sor, ha a kártérítés különös és általános feltételei fennállnak. Az általános feltételek közül a jogellenes magatartást, a kárt és a kettő közötti okozati összefüggést a károsultnak kell bizonyítania. A felperes kereseti kérelmében arra hivatkozott, hogy az alperes a kereseti kérelmét idézés kibocsátása nélkül elutasította, csakúgy mint a költségmentesség engedélyezése iránti kérelmét, pedig az ügyet nemzetközi egyezmény alapján kötelezően le kellett volna tárgyalni, illetve nem létező jövedelemre nem kapott költségmentességet. A Pp. 95. § (2) bekezdésére hivatkozással az alperes 8. sorszámú végzésével felhívta a felperest, hogy nyilatkozzon az általa kifogásolt alperesi cselekményekkel kapcsolatban, melyik alperesnek, mikor gyakorolt, mely magatartásával összefüggésben, milyen jogsértés megállapítását kéri; igénye milyen elégtétel adására irányul; mely iratok mi alapján történő megsemmisítését kéri; tőkekövetelése után 1989. év melyik napjától kéri kamatfizetésre kötelezni az alpereseket; miként adódik az érvényesített tőkekövetelése, és csatolja az ezzel kapcsolatos, eddig be nem nyújtott bizonyítékait. Figyelmeztette a felperest, hogy a végzésben foglaltaknak 15 nap alatt a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítása terhével tegyen eleget, és felhívta, hogy a költségmentesség engedélyezése iránti kérelem elutasításának terhével közölje, hogy teljes vagy részleges költségmentességet kér-e. Ha teljest, jelölje meg, hogy milyen perköltség felmerülésére számít, milyen összegben; vezesse le, hogy mennyiben indokolt a kérelem engedélyezése, a várható költségösszegeknek a vagyoni és jövedelmi viszonyaival történő egybevetése nyomán; csatolja a 2007. évi jövedelme összegére vonatkozóan az APEH-től származó igazolást, és a vagyoni helyzetéről szóló nyilatkozatot teljes terjedelemben kitöltve. A felperes több beadványt nyújtott be, azonban a keresetlevél hiányosságait nem pótolta, a nyomtatványt pedig hiányosan töltötte ki és csatolta. Az alperes a hiánypótlási felhívást a keresetlevélre vonatkozóan teljes

körűen megadta, tehát azt, hogy a felperesnek milyen hiányosságokat kell pótolni, míg a költségmentesség engedélyezése tárgyában is tájékoztatta, hogy milyen nyomtatványt kell beadnia, és milyen adatokat kell közölni. Figyelmeztette a végzés nem teljesítésének jogkövetkezményeire is. Mivel a felperes a hiányokat és igazolásokat határidőn belül nem pótolta, az alperes 20. sorszámú végzésével a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította, és elutasította a költségmentesség engedélyezése iránti kérelmet is. A Fővárosi Ítélőtábla a 2.Pkf.26.697/2009/2. számú végzésével a 20. sorszámú végzést helybenhagyta. Az alperes az eljárási szabályoknak megfelelően, azokat betartva folytatta le az eljárást, és mivel a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította, a kereseti kérelem nem volt tárgyalható. Nincs olyan tény, vagy körülmény, amely szerint az alperes az eljárásával jogellenes magatartást valósított volna meg. Az eljárási szabályokat betartva utasította el a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül és a költségmentesség engedélyezése iránti kérelmet. A kártérítés további elemeit az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, mert jogellenes magatartás hiányában a kártérítési felelősség nem áll fenn. A felperes felhívás ellenére konkrétan nem jelölte meg, hogy milyen módon sértette meg az alperes a személyiségi jogait. A személy becsületét, emberi méltóságát olyan vélemény, bírálat sérti, amely önkényes, és kifejezőmódjában indokolatlanul sértő, bántó, vagy megalázó. A jóhírnév sérelmét jelenti különösen az, ha valaki más személyére vonatkozó sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel. Az egyenlő bánásmód követelményének megsértését jelenti különösen a hátrányos megkülönböztetés, a zaklatás, a jogellenes elkülönítés, a megtorlás, valamint az ezekre adott utasítás. Az alperes eljárása során ilyen jellegű jogsértést nem valósított meg. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság alaptalannak minősítette a kereseti kérelmet mind a közigazgatási jogkörben okozott kár, mind a személyiségi jog megsértésével kapcsolatban. A felperes részére engedélyezett költségmentességre tekintettel akként rendelkezett, hogy a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli. Az alperes útiköltségét 18.000 Ft-ban állapította meg a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján.

A felperes fellebbezést terjesztett elő megalapozatlanság, anyagi és eljárásjogi (Pp. 2. és 3. §) törvénysértés miatt. Fenntartotta, hogy az alperes megsértette az Egyezmény 5. cikk 5. pontját, 6. cikk 3. pontját. Az elsőfokú bíróság önkényesen, összefüggéstelenül, tényeket kiragadva hozott döntést. A bizonyítás jelen ügyben az alperest terhelte. Utóbb a Fővárosi Törvényszék előtt 69.P.21.744/2011. számon folyamatban lévő perre kérte a tárgyalás felfüggesztését.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és abból levont jogi következtetése is helytálló, okszerű volt. A kártérítési felelősség feltételei közül a jogellenesség hiányzott. Az alperes személyiségi jogsértést nem követett el.

A fellebbezés folytán az elsőfokú ítéletnek nem volt jogerőre emelkedett rendelkezése (Pp. 228. § (4) bekezdés), a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet egészében bírálta felül.

A felperes fellebbezése a következők szerint nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a releváns tényállást helyesen állapította meg, és abból helyes jogi következtetést levonva megalapozott döntést hozott, ítéletét a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdés második mondata értelmében indokai alapján hagyta helyben.

Az alperest a felperes által megjelölt 23.P.20.306/2008. számú ügy intézése során jogellenes magatartás nem terhelte. A hiányos tartalmú keresetlevél alapján kellő részletességű hiánypótlási felhívást adott ki, és mert a felperes a hiányokat teljes körűen nem pótolta, a keresetlevél a tárgyalás kitűzésére nem volt alkalmas, azt az alperes - a fellebbezés nyomán eljáró másodfokú bíróság álláspontjával is megerősítetten - megalapozottan utasította el idézés kibocsátása nélkül. Az alperes előtti eljárásban nem sérült a Pp. 2. és 3. §-a, bár a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a felperes elmulasztotta e törvényhelyeken belül pontosan megjelölni, hogy mely alperesi magatartással mely konkrét rendelkezés megsértését állítja. A felperes nem terjesztett elő tényelőadást arra, hogy az alperes mely magatartása folytán és milyen módon sérültek a keresetlevelében megjelölt személyhez fűződő jogai. Ezen alapvető feltétel hiányában pedig az elsőfokú bíróság helytállóan döntött arról, hogy a felperesnek a személyiségi jogsértésre alapozott kereseti kérelmei is alaptalanok.

A másodfokú tárgyalás előtt előterjesztett felfüggesztés iránti kérelem alkalmatlan volt a teljesítés megfontolására is, hiszen a felperes nem jelölte meg, hogy a két per miként függne össze, az abban az ügyben elbírálandó kérdések mennyiben minősülnének jelen per előzetes kérdésének.

A másodfokú eljárásban pernyertes alperes oldalán megtérítésre jogosító költség nem volt, e tárgyban rendelkezni nem kellett. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a felperes költségmentessége folytán az állam viseli (az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése, 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés, 14. §).

, 2013. április 18.

Dr. Hóbl Katalin s.k.
a tanács elnöke

Dr. Madarász Anna s.k.
előadó bíró

Dr. Bleier Judit s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül: